

Intelligence and Self-Control Predict Academic Performance of Gifted and Non-gifted Students

Zekâ ve Öz-Kontrol 'un Üstün Zekâlı ve Normal Öğrencilerin Akademik Performansları ile Olan İlişkisi

Omar M. Muammar¹

Abstract

The role of intelligence and self-control on academic performance of academically gifted and non-gifted students was investigated. Intelligence was measured by the Cognitive Ability Test (CAT) which consisted of two subscales: verbal subtest and quantitative subtest. Self-control was assessed by observing the level of students' commitments to submit their assignments and homework timely. The sample consisted of 74 freshmen- male students. Academically gifted students were selected based on their academic performance as indicated by their GPA scores, the cut-off point was 3.50 out of 5.00. Intelligence and Self-control were entered a linear multiple regression model as independent variables whereas students' GPAs in the first semester was entered as the criterion variable. The results showed that both intelligence and self-control correlated significantly with GPA for the whole sample, $r(74) = .31$ and $.58$ respectively ($p < .01$). Intelligence and self-control did not correlate significantly with each other. The results also showed that for the whole sample both intelligence and self-control accounted for 42% of the variance in students GPAs. For the gifted sample, both intelligence and self-control explained around 59% of the variance in the GPAs.

Key Words: intelligence, self-control, giftedness, identification, academic performance

Öz

Bu çalışmada zekâ ve öz-kontrolün akademik olarak üstün zekâlı ve normal öğrencilerin akademik performanslarındaki rolü araştırılmıştır. Zekâ ölçümlerinde sözel ve sayısal olmak üzere iki alt testten oluşan Bilişsel Yetenek Testi (CAT) kullanılmıştır. Öz-kontrol ise öğrencilerin ödevi ve görevlerini zamanında yapma davranışları gözlemlenerek değerlendirilmiştir. Üniversiteye devam eden 74 erkek birinci sınıf öğrencisi araştırmanın katılımcılarını oluşturmaktadır. Not ortalamaları 5 üzerinden 3,5'ü geçen katılımcılar akademik üstün zekâlı olarak seçilmiştir. Zeka ve öz-kontrol puanları bağımsız değişken, ilk dönem not ortalaması ise kriter değişkeni olarak kullanılarak çoklu doğrusal regresyon modeli oluşturulmuştur. Bulgulara göre zeka ve öz-kontrol ile not ortalamaları arasında tüm örneklem için anlamlı bir ilişki bulunmuş [$r(74) = .31$ ve $.58$; $p < .01$], zeka ve öz-kontrol arasında ise anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Tüm örneklem için zekâ ve öz-kontrol notların %42'sini açıklarken, üstün zekâlı grupta bu oran %59 olarak bulunmuştur. Bulgular üstün zekâlılar eğitim programları ve yöneticileri için önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: zekâ, öz-kontrol, üstün zekâ, tanılama, akademik performans

¹ Correspondence Author, Assist.Prof., Department of Special Education, Collage of Education, University of Damman, Saudi Arabia, o_muammar@hotmail.com